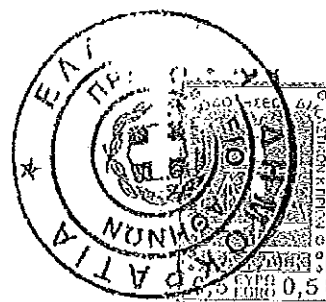

62

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός Απόφασεως

2961/2003

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από την Δικαστή Ιωσηφίνα Δεληγιάννη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που όρισε ο Πρόεδρος του Τριμ.Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 28-2-2003, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Για να δικάσει την υπόθεση:

Των καλούντων: 1) Του μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία

, που έχει την έδρα του στην

Αθήνα, οδός , όπως νόμιμα
εκπροσωπείται,

Του μη κερδοσκοπικού αστικού συνεταιρισμού
Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία

που έχει την έδρα του στην Αθήνα, στην οδό
, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

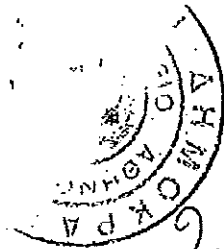
3) Του μη κερδοσκοπικού αστικού
Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία

, που έχει την έδρα του στην
Αθήνα, στην οδό , όπως νόμιμα
εκπροσωπείται, τους οποίους εκπροσώπησε ο
πληρεξούσιος δικηγόρος τους

ΚΑΤΑ

Της καθ'ής η κλήση ανώνυμης εταιρείας με την
επωνυμία , που
εδρεύει στο , στην οδό ,
όπως νόμιμα εκπροσωπείται, την οποία εκπροσώπησε η
πληρεξούσια δικηγόρος

Οι καλούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από
7/1/2003 κλήση τους που κατατέθηκε στη Γραμματεία

2ο φύλλο της υπ'αρ. 2961/2003 Αποφάσεως του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης 129/2003 προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εκφωνήθηκε από τη σειρά του εκθέματος και με την οποία επαναφέρεται για συζήτηση, ύστερα από ματαίωση, η υπ' αριθμ. 8526/2002 αίτηση των καλούντων η οποία είχε οριστεί για τις 29-10-2002.

Κατά τη συζήτηση της κλήσης και της πρόσθετης υπέρ της καθής και κατά των καλούντων-αιτούντων, πρόσθετης παρέμβαση του σωματείου με την επωνυμία

, οι οποίες συνέκδικάζονται λόγω της μεταξύ τους πρόδηλης συνάφειας, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδικών ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους και τα έγγραφα σημειώματά τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

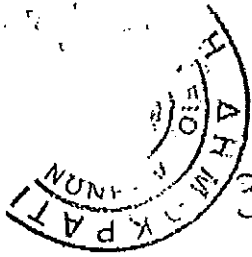
Με την από 7-1-2003 κλήση νόμιμα φέρεται για
συζήτηση η από 18-7-2002 με

αριθμ.καταθ.101596/8526/2002 αίτηση, η συζήτηση της οποίας κατά τη δικάσιμο της 29-10-2002 ματαιώθηκε.

Κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 18 Ν. 2121/1993 επιτρέπεται, κατ' αρχήν, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός έργου, εφόσον γίνεται για ιδιωτική χρήση. Εάν, όμως, κατά την παράγραφο 3 του ως άνω άρθρου, για την αναπαραγωγή χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες ή ηλεκτρονικοί υπολογιστές οφείλεται εύλογη αμοιβή. Η εύλογη αμοιβή προσδιορίζεται με βάση την αξία των αντικειμένων που χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή και ορίζεται σε 6% της αξίας των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, καθώς και των μαγνητικών ταινιών ή άλλων συναφών υλικών φορέων, 4% της αξίας των φωτοτυπικών συσκευών και του χαρτιού που είναι κατάλληλο για τις φωτοτυπίες και 2% της αξίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους παραγωγούς ή τους εισαγωγείς ή τους εμπόρους των αντικειμένων παραγωγής και σημειώνεται στο τιμολόγιο. Η εύλογη αμοιβή εισπράττεται από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία των δικαιούχων, οι οποίοι

Γ^ο π^ο ήχου
και εικόνας,

3.ο φύλλο της υπ'αρ. 2961/2003 Αποφάσεως του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

επιλέγουν τον οφειλέτη μεταξύ εκείνων που έχουν υποχρέωση καταβολής, δηλαδή των παραγωγών, των εισαγωγέων και των εμπόρων των προϊόντων αναπαραγωγής. Δικαιούχοι της εύλογης αμοιβής που εισπράττεται από την παραγωγή ή εισαγωγή ή την πώληση φωτοτυπικών μηχανημάτων, του χαρτιού που είναι κατάλληλο για φωτοτυπίες και των ηλεκτρονικών υπολογιστών είναι οι πνευματικοί δημιουργοί και οι εκδότες εντύπων, στους οποίους η αμοιβή αυτή κατανέμεται εξ ημισείας ενώ δικαιούχοι της εύλογης αμοιβής που εισπράττεται από την παραγωγή ή την εισαγωγή ή την πώληση συσκευών εγγραφής και υλικών φορέων ήχου και εικόνας είναι οι πνευματικοί δημιουργοί, οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και οι παραγωγοί και κατανέμεται κατά 55% στους πνευματικούς δημιουργούς, κατά 25% στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και κατά 20% στους παραγωγούς. Η διάταξη αυτή προβλέπει τη δυνατότητα έκδοσης προεδρικού διατάγματος, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, που θα ρυθμίσει τις αναγκαίες λεπτομέρειες της καταβολής και της διανομής στις διάφορες κατηγορίες ή υποκατηγορίες της ίδιας

1^ο Διαγράφεται
μία λέξη
~~αν~~

κατηγορίας δικαιούχων. Η έκδοση, όμως, του προεδρικού αυτού διατάγματος δεν είναι υποχρεωτική, αφού η διάταξη ορίζει ότι οι αναγκαίες ως άνω λεπτομέρειες μπορεί να οριστούν με ~~π~~^ππ.δ., δηλαδή αναφέρεται μόνο σε δυνατότητες έκδοσης αυτού (βλ. Δ.Καλλινίκου, «Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα» (200), σελ. 186). Κατά την παράγρ.4 του ίδιου ως άνω άρθρου, κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική γραπτή πρόσκληση, να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας: α) τη συνολική αξία των αντικειμένων αναπαραγωγής, τα οποία, κατά περίπτωση, εισήγαγε ή διέθεσε ή πώλησε β) ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Μέσα σ' ένα μήνα από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την ως άνω υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον ίδιο όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση ή από τον κατά το καταστατικό εκπρόσωπό του όταν πρόκειται για εταιρεία. Αν ο οφειλέτης, κατά την παράγρ. 6, δεν συμμορφωθεί με την ως άνω υποχρέωσή του, το μονομελές πρωτοδικείο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει την άμεση εκ μέρους του κληθέντος υποβολή της

~~αν~~

το φύλλο της υπ'αρ. 2961/2003 Αποφάσεως του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

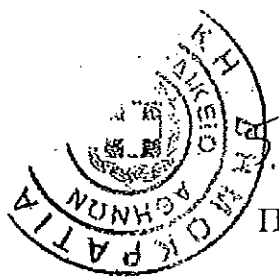
Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

υπεύθυνης δήλωσης με απειλή σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσής του χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ενός εκατομμυρίου (1.000.000) μέχρι δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, κατά την παράγρ. 5 του ίδιου άρθρου δεν δικαιούνται να ζητήσουν από τον ίδιο τον οφειλέτη την υποβολή νέας υπεύθυνης δήλωσης πριν παρέλθουν έξι (6) μήνες τουλάχιστον από την υποβολή της αμέσως προηγούμενης. Εάν, όμως κατά την παράγρ.7 εκδόθηκε δικαστική απόφαση και παρήλθαν είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευσή της και ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την απόφαση, αίρεται ο ως άνω χρονικός περιορισμός και οποιοσδήποτε οργανισμός δικαιούται να ζητήσει απ' αυτόν υποβολή υπεύθυνης δήλωσης κάθε μήνα. Με το άρθρο 145 του ν. 3049/2002 (ΦΕΚ 212/10-9-2002) αντικαταστάθηκε η παράγρ. 3 του ως άνω άρθρου 18 του ν. 2121/1993 και τροποποιήθηκε το καθεστώς της εύλογης αμοιβής κατά τα εξής βασικά σημεία: η απαρίθμηση των τεχνικών μέσων, η χρήση των οποίων δικαιολογεί την καταβολή της εύλογης αμοιβής, είναι πλέον περιοριστική, αντί της προβλεπόμενης από την

αντικαθιστώμενη διάταξη, ενδεικτικής, δεν συγκαταλέγεται στα τεχνικά αυτά μέσα η χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή και καταργείται το ποσοστό 2% επί της αξίας του, ενώ ως βάση για τον υπολογισμό της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής λαμβάνεται υπόψη μόνο η αξία κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο και καταργείται η λήψη υπόψη της χονδρικής ή λιανικής πώλησης των μέσων αναπαραγωγής ως βάσης για τον υπολογισμό της, η οποία προβλεπόταν από το προηγούμενο καθεστώς. Στην παράγρ. 4 του εν λόγω άρθρου (14 του ν. 3049/2002) ορίζεται ότι «οι αξιώσεις για την καταβολή αμοιβής σύμφωνα με την αντικαθιστώμενη ως άνω παράγραφο 3 του άρθρου 18 ν. 2121/1993 καταργούνται. Η παρούσα διάταξη δεν αφορά αξιώσεις, οι οποίες έχουν επιδικασθεί τελεσίδικα με δικαστικές αποφάσεις». Με τη διάταξη αυτή, δηλαδή, καταργούνται αναδρομικά οι ενοχικές αξιώσεις για καταβολή εύλογης αμοιβής, οι οποίες γεννήθηκαν υπό το προηγούμενο νομικό καθεστώς, ήτοι πριν την έναρξη ισχύος της νέας ρύθμισης, με εξαίρεση εκείνες που έχουν επιδικασθεί τελεσίδικα με δικαστικές αποφάσεις. Περαιτέρω, η αντικατασταθείσα ως άνω αρχική διάταξη όριζε ότι ο υπολογισμός της εύλογης αμοιβής γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο ή ^ο χονδρική ή λιανική πώληση. Ο χρόνος αυτός ήταν και ο κρίσιμος χρόνος γέννησης της αξίωσης της εύλογης

Ρ.Τ.Π.
Ε.Π.

ο φύλλο της υπ'αρ. 2961/2003 Αποφάσεως του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

αμοιβής, λαμβανομένου υπόψη ότι ο νόμος αξιώνει
δυσνητική και όχι πραγματική χρήση των τεχνικών μέσων
αναπαραγωγής για την καταβολή της και συνεπώς από το
χρόνο αυτό είναι σε θέση οι τρίτοι, δυσνητικά, να τα
χρησιμοποιήσουν για την αναπαραγωγή πνευματικών
έργων για ιδιωτικούς σκοπούς. Εξάλλου, η προηγούμενη
έκδοση του αναφερόμενου ως άνω προεδρικού
διατάγματος, που σημειωτέον, ουδέποτε εκδόθηκε, δεν
αποτελούσε προϋπόθεση της γέννησης της σχετικής
αξίωσης, αφού η έκδοσή του, κατά τα παραπάνω, ήταν
δυσνητική και όχι υποχρεωτική. Στην αντίθετη περίπτωση,
άλλωστε, δεν θα υπήρχε και λόγος θέσπισης της ως άνω
διάταξης της παρ.4 του άρθρου 14 του ν. 3049/2002.
Συνεπώς, υπό την ισχύ της αντικατασταθείσας διάταξης
του άρθρου 18 παρ.3 του ν. 2121/1993, γεννήθηκαν
αξιώσεις κατά των εισαγωγέων, παραγωγών και εμπόρων
τεχνικών μέσων αναπαραγωγής για καταβολή εύλογης
αμοιβής επί της αξίας των αντικειμένων αυτών και όσες
απ' αυτές δεν αναγνωρίστηκαν με τελεσίδικες δικαστικές
αποφάσεις η ως άνω διάταξη τις καταργεί αναδρομικά.
Στη συνέχεια, με το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου
Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την

προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 και έχει σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 του συντάγματος αυξημένη, έναντι των κοινών νόμων, ισχύ ορίζεται ότι «ουδείς δύναται να στερηθεί της περιουσίας αυτού ειμή δια λόγους δημόσιας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέση εν ισχύει νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίους προς ρύθμιση της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιο συμφέρον ή προς εξασφάλιση της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων». Με τη διάταξη αυτή κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημόσια ωφέλειας. Στην έννοια της περιουσίας περιλαμβάνονται όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και όλα τα δικαιώματα περιουσιακής φύσεως και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα. Καλύπτονται έτσι τα ενοχικά περιουσιακά δικαιώματα και ειδικότερα απαιτήσεις είτε αναγνωρισμένες με δικαστική η διαιτητική απόφαση είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον έως την προσφυγή στο δικαστήριο δίκαιο, ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά (ΟΛΑΠ 40/1998, Νοβ 47, 752 επόμε. με σχόλιο Ι.Καράκωστα, ΕΑ

ο φύλλο της υπ'αρ. 2961/2003 Αποφάσεως του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

6341/2001 ΕλλΔνη 43,209 επόμε.). Τέτοιες απαιτήσεις είναι, κατά το ελληνικό δίκαιο και οι άνω αξιώσεις για εύλογη αμοιβή που γεννήθηκαν υπό το καθεστώς ισχύος της διάταξης του άρθρου 18 παρ.3 του ν.2121/1993 πριν την αντικατάστασή της με το άρθρο 14 ν. 3049/2002. Οι αξιώσεις αυτές, είτε γίνει δεκτό ότι η αναδρομική απόσβεση αφορά όλες όσες γεννήθηκαν υπό την ισχύ της προηγούμενης ρύθμισης είτε μόνο εκείνες που υπερβαίνουν τα περιορισμένα, πλέον όρια της εύλογης αμοιβής όπως προσδιορίζονται και καθορίζονται από τη νέα ρύθμιση, αποτελούν στοιχείο της περιουσίας των δικαιούχων τους και η απόσβεσή τους είναι ασυμβίβαστη προς την ως άνω διάταξη του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (βλ. προσκομιζόμενο από 18-11-2002 γνωμοδότηση του καθηγητή Μιχ. Σταθόπουλου, από 25-10-2002 γνωμοδότηση του ΟΠΙ, αλλά και προσκομιζόμενη από 19-8-2002 έκθεση Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας Σχεδίων και Προτάσεων Νόμων της Βουλής), αφού οδηγεί σε αποστέρηση περιουσιακού στοιχείου και δεν συντρέχουν, εν προκειμένω, λόγοι δημόσιας ωφέλειας ούτε η απόσβεσή τους επιβάλλεται από τη συνταγματική επιταγή της

Γ^οως

διευκόλυνσης της πρόσβασης στην Κοινωνία της Πληροφορίας (άρθρο 5^Α του συντάγματος), οι λόγοι δε που επέβαλαν τη θέσπιση της συγκεκριμένης διάταξης αφορούσαν πρακτικά προβλήματα που ανέκυψαν κατά την είσπραξη της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής (βλ. προσκομιζόμενα πρακτικά συνεδριάσεων της Βουλής της 20-8-2002 και 22-8-2002).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτηση, όπως αυτή παραδεκτά διορθώθηκε ως προς το αιτούμενο χρονικό διάστημα από 14-4-2000 σε 14-4-2001, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι είναι αστικοί κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης που έχουν συσταθεί νόμιμα και λειτουργούν στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 54 του ν. 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους και έχουν ως μέλη δημιουργούς έργων του λόγου και εκδότες εντύπων, ο πρώτος, δημιουργούς έργων των εικαστικών τεχνών, ο δεύτερος και φωτογράφους ο τρίτος από αυτούς. Ότι αυτοί αποτελούν σήμερα τους μοναδικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και εκπροσωπούν το σύνολο των δικαιούχων της αμοιβής του άρθρου 18 παρ.3 από φωτοτυπικές συσκευές, τεχνικά μέσα αναπαραγωγής, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπία και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Η καθ'ης εμπορεύεται,

Το φύλλο της υπ'αρ. 2961/2003 Αποφάσεως του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

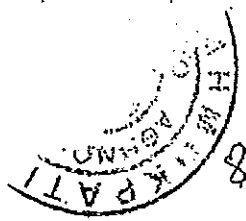
μεταξύ άλλων, τεχνικά μέσα αναπαραγωγής, φωτοτυπικές συσκευές, μεταξύ των οποίων και τηλεομοιοτυπικά μηχανήματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπία και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Στις 31-7-2000 απέστειλαν οι αιτούντες στην καθής εξώδικη πρόσκληση και την κάλεσαν να δηλώσει υπεύθυνα, σύμφωνα με το ν. 1599/1986, μέσα σ' ένα μήνα από την παραλαβή της πρόσκλησης, προς τον ΟΠΙ τη συνολική αξία των φωτοτυπικών συσκευών, του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία, των ηλεκτρονικών υπολογιστών και των λοιπών τεχνικών μέσων με τα οποία αναπαράγονται έργα του λόγου ή των εικαστικών τεχνών, τα οποία διέθεσε και πώλησε από τις 4-3-1993 μέχρι 31-7-2000 και από 1-8-2000 μέχρι 12-4-2001 και ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη, πλην, όμως αυτή παρά την παρέλευση της ως άνω προθεσμίας δεν υπέβαλε την παραπάνω υπεύθυνη δήλωση. Έτσι, οι αιτούντες άσκησαν εναντίον της αίτηση με αίτημα την υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμό 9354/2001 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου που υποχρέωσε την καθής να υποβάλει την υπεύθυνη δήλωση, αλλά αυτή παρά την κοινοποίηση της αποφάσεως δεν

συμμορφώθηκε με το διατάκτικό της. Στη συνέχεια, οι αιτούντες την κάλεσαν να υποβάλει νέα υπεύθυνη δήλωση, για μεταγενέστερο χρονικό διάστημα (14-4-2001 μέχρι και 31-12-2001), πλην, όμως, η καθ'ης παρά την παρέλευση της νόμιμης προθεσμίας δεν την έχει υποβάλει. Ζητούν δε να υποχρεωθεί η καθ'ης η αίτηση να υποβάλει προς τον ΟΠΙ, υπεύθυνη δήλωση με το ως άνω περιεχόμενο, με απειλή υπέρ του κάθε αιτούντα οργανισμού, για την περίπτωση μη συμμόρφωσης, χρηματικής ποινής ποσού 29,347 ΕΥΡΩ. Η αίτηση, η οποία αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επόμεν. ΚΠολΔ(άρθρο 18 παρ.6 του ν. 2121/1993), είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 18 παρ. 3, 4,5,6 και 7 του ν. 2121/1993, όπως ίσχυε πριν το ν. 3049/2002 και πρέπει να ερευνηθεί και από ουσιαστική άποψη.

Κατά τη συζήτηση της απαιτήσεως, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του, δήλωσε ότι παρεμβαίνει προσθέτως υπέρ των καθόν η αίτηση, το σωματείο με την επωνυμία

και ζήτησε, για τους λόγους που αναλυτικά εξέθεσε να απορριφθεί η αίτηση, επικαλούμενο ότι η καθ'ης η αίτηση είναι μέλος της και κατά το καταστατικό του σκοπός αυτού είναι και

8.ο φύλλο της υπ'αρ. 2961/2003 Αποφάσεως του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

η προστασία των κάθε φύσεως συμφερόντων των επιχειρήσεων μελών της με κάθε νόμιμο και πρόσφορο μέσο. Με το περιεχόμενο αυτό η πρόσθετη παρέμβαση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη καθόσον τα επικαλούμενα από το προσθέτως παρεμβαίνον δεν θεμελιώνουν το απαιτούμενο, κατά τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ έννομον συμφέρον (βλ. σχετ.ΟΛΑΠ 38/1997, ΕλλΔνη 39,55, ΟΛΑΠ 8/1998, ΕλλΔνη 39,71). Ειδικότερα, τα αναφερόμενα δεν θεμελιώνουν δικό του έννομο συμφέρον για το παρεμβαίνον ώστε να ζητεί να αποβεί η δίκη υπέρ των καθ'ών η αίτηση, αφού η έκβαση της δίκης δεν θίγει τα έννομα συμφέροντά του, ούτε αυτά συνδέονται προς το αποτέλεσμα της δίκης ή επηρεάζονται απ' αυτό, ώστε να προστατεύονται με την παρέμβαση ή να αποτρέπεται μ' αυτήν η δημιουργία νομικής του υποχρέωσης, δεν αρκεί δε η ιδιότητα της καθ'ης ως μέλους του για να καθιδρυθεί έννομον συμφέρον. Τούτο μάλιστα ενόψει του ότι δεν πρόκειται για επαγγελματικό σωματείο εργαζομένων ή εργοδοτών, ώστε με εφαρμογή του άρθρου 669 αρ.3 ΚΠολΔ, να επιτρέπεται να ασκηθεί πρόσθετη παρέμβαση υπέρ μέλους του χωρίς τη συνδρομή εννόμου συμφέροντος. Γι'

αυτό πρέπει να απορριφθεί η πρόσθετη παρέμβαση και το παρεμβαίνον να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα που υποβλήθηκαν οι αιτούντες προς απόκρουσή της, όπως ορίζεται, ειδικότερα, στο διατακτικό.

Από τα επικαλούμενα και νόμιμα προσκομιζόμενα έγγραφα και από την όλη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες είναι αστικοί μη κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης, με μέλη δημιουργούς έργων του λόγου και εκδότες εντύπων, ο πρώτος, δημιουργούς έργων των εικαστικών τεχνών, ο δεύτερος και φωτογράφους ο τρίτος από αυτούς. Έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ.4 του ν.2121/1993, με τις υπ' αριθμό 8/1996, 21/1995 και 8/1998 πράξεις του Ειρηνοδικείου Αθηνών, αντίστοιχα, που καταχωρήθηκαν στο Μητρώο Συνεταιρισμών. Η λειτουργία τους εγκρίθηκε με τις 11088/5-12-1997, 9484/16-10-1997 και 22040/7-5-1999 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, αντίστοιχα, που δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Τα μέλη τους έχουν αναθέσει σ' αυτούς τις αρμοδιότητες του άρθρου 55 του ν. 2121/1993, μεταξύ των οποίων και της είσπραξης της αμοιβής του άρθρου 18 παρ.3. Μεταξύ των υπόχρεων καταβολής της εύλογης αμοιβής του ως άνω άρθρου είναι και η καθ'ης, η οποία εμπορεύεται, εκτός των άλλων, τεχνικά μέσα αναπαραγωγής, ήτοι φωτοτυπικές συσκευές, τηλεμοιοτυπικά μηχανήματα,

...ο φύλλο της υπ'αρ. 2961/2003 Απόφασης του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπία και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Οι αιτούντες με την από 31-7-2000 εξώδικη δήλωση, που κοινοποιήθηκε στην καθ'ής, την επέλεξαν ως οφειλέτρια της εύλογης αμοιβής και την κάλεσαν να υποβάλει στον ΟΠΙ υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986, υπογεγραμμένη από τον κατά το καταστατικό της νόμιμο εκπρόσωπο, στην οποία να αναφέρει αφενός τη συνολική αξία των φωτοτυπικών συσκευών, του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία, των ηλεκτρονικών υπολογιστών και λοιπών τεχνικών μέσων, με τα οποία αναπαράγονται έργα του λόγου ή των εικαστικών τεχνών και φωτογραφίες και τα οποία πώλησε από 4-3-1993 μέχρι 31-7-2000 και από 1-8-2000 μέχρι 12-4-2001 και αφετέρου να δηλώσει ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Η καθ'ής δεν υπέβαλε την ως άνω δήλωση, όπως όφειλε κατά τη διάταξη του άρθρου 18 παρ.4 του ν.2121/1993. Έτσι, οι αιτούντες άσκησαν σχετική αίτηση, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμό 9354/2001 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, που υποχρέωσε την καθ'ής η αίτηση να υποβάλει την υπεύθυνη δήλωση για το χρονικό διάστημα από 1-8-2000 μέχρι 12-4-2001. Η απόφαση αυτή επιδόθηκε στην

καθ'ης στις 4-7-2002, πλην, όμως, αυτή δεν συμμορφώθηκε με το διατακτικό της και παρήλθε άπρακτη η προθεσμία της παραγρ. 7 του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 και συνεπώς, ήρθη ο χρονικός περιορισμός των 6 μηνών της παραγρ.5 του ίδιου άρθρου. Στη συνέχεια, οι αιτούντες, με την από 11-6-2002 εξώδικη δήλωση, που κοινοποιήθηκε στην καθ'ης στις 17-6-2002 (βλ. υπ' αριθμ. 14624/17-6-2002 έκθεση επίδοσης της αρμόδιας δικαστικής επιμελήτριας Ασημίνας Συνέλη-Καραμανλή), την κάλεσε να υποβάλει νέα υπεύθυνη δήλωση για το μεταγενέστερο χρονικό διάστημα από 14-4-2001 μέχρι και 31-12-2001, πλην, όμως, η καθ'ης η αίτηση μέχρι σήμερα δεν την έχει υποβάλει και πρέπει να υποχρεωθεί προς τούτο. Ο ισχυρισμός της καθ'ης η αίτηση ότι λόγω απόσβεσης, με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ.4 του ν. 3049/2002 των αξιώσεων για εύλογη αμοιβή που γεννήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του τελευταίου αυτού νόμου, δεν δικαιολογείται το έννομον συμφέρον των αιτούντων προς άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως είναι απορριπτέος, αφού, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, η ως άνω διάταξη αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και δεν εφαρμόζεται. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση και ως ουσιαστικά βάσιμη, κατά τα αναφερόμενα, ειδικότερα, στο διατακτικό. Τέλος, τα

ο φύλλο της υπ'αρ. 2961/2003 Αποφάσεως του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

δικαστικά έξοδα των αιτούντων βαρύνουν την καθής η
αίτηση λόγω της ήττας της (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων την
αίτηση και την πρόσθετη υπέρ της καθής η αίτηση
παρέμβαση.

Απορρίπτει την πρόσθετη παρέμβαση και
καταδικάζει το παρεμβαίνον στα δικαστικά έξοδα των
αιτούντων, που ορίζει σε διακόσια πέντε (205,00)
ΕΥΡΩ.

Δέχεται την αίτηση.

Υποχρεώνει την καθής η αίτηση να υποβάλει
αμέσως στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας
(Ο.Π.Ι.) υπεύθυνη δήλωση, η οποία θα υπογράφεται από
τον κατά το καταστατικό νόμιμο εκπρόσωπό της και θα
αναφέρει: α) τη συνολική αξία χονδρικής πώλησης των
φωτοτυπικών συσκευών, (στα οποία συμπεριλαμβάνονται
τα τηλεμοιοτυπικά μηχανήματα - ΦΑΞ), του χαρτιού
κατάλληλου για φωτοτυπία (στο οποίο

συμπεριλαμβάνονται τα χαρτιά εκτυπώσεων γραφείου 70-270 γραμμαρίων διαστάσεων ανά τετραγωνικό μέτρο, σε δεσμίδες διαστάσεων A4, A3, B5, B4, B3, A0, A1, A2, ή σε ρολά 24, 35, 60 ιντσών επιχρισμένου ή μη) και των ηλεκτρονικών υπολογιστών (στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (CPU), οι οθόνες, τα πληκτρολόγια, τα ποντίκια, τα πάσης φύσεως αποθηκευτικά μέσα, όπως δισκέτες, οι πάσης φύσεως εκτυπωτές και οι σαρωτές - scanners) που διέθεσε - πώλησε από 14-4-2001 μέχρι 31-12-2001 και β) ότι η ως άνω δηλωθείσα αξία είναι πράγματι η συνολική αξία, χωρίς καμία απόκρυψη.

Απειλεί σε βάρος της καθ'ης η αίτηση χρηματική ποινή υπέρ καθενός των αιτούντων δέκα έξι χιλιάδων (16.000) ΕΥΡΩ για κάθε περίπτωση μη συμμορφώσεώς της στην απόφαση αυτή.

Επιβάλλει εις βάρος της καθ'ης η αίτηση τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, τα οποία καθορίζει, συνολικά, στο ποσό των διακοσίων ενενήντα τριών (293,00) ΕΥΡΩ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους τους δικηγόρους στην Αθήνα στις 21/4/2003.

Και επειδή αυτός προήχθη και αναχάρησε πριν από την καθαρογραφή της αποφάσεως ο Δικαστής που ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Συμβουλίου που διευθύνει το Δικαστήριο

[Signature]
Ελένη Κατωδάκη
Παρέδρος Πρωτοδικείων

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ
το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σήμανση και έκδοσή του κατά τη
Αθήνα, 21/4/2003
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
.....Γραμματέας

